

మహాన్యాసములో బోధాయనమహర్షి వివరించిన సాష్టాంగనమస్కారమంత్రములు—

ప్రాముఖ్యత మరియు వినియోగము

రాఘవబొడ్డుపల్లి

సంస్కృతము మరియు వేదాధ్యయన సంస్థ, శ్రీసిద్ధివినాయకదేవస్థానము, సంజయనగర్, బెంగళూరు - 560094

వేదములలో బహుస్థానములందు బహువిధములను అనగారు ద్రాభిషేకమునకు ముందే జరగవలసిన ఒకముఖ్యమైన తిచేయబడుదేవత “రుద్రుడు”. పురాణ, ఇతిహాసాలలో కూడా ప్రక్రియ.

రుద్రప్రసక్తి మనకు బాగాకనబడుతుంది. ఏకాదశరుద్రులుగా శ్రీరుద్రభగవానునకు సాష్టాంగనమస్కారములు చేయు విధాన పదకొండు పేర్లతో ఉన్న రుద్రునివర్ణన పురాణ ప్రసిద్ధం. ముమహాన్యాసములో ఒక అంతర్భాగముగా బోధాయనమహర్షి ఇరవైపదు నక్షత్రాలలో ఒకటైన ఆర్ద్ర నక్షత్రానికి అధిదేవత విపులముగా వివరించినారు.

రుద్రుడే! ‘అభిషేకప్రియశ్శివః’ అని ఆర్యోక్తి భోలా శంకరునికి వీటినే దండప్రణామాలని కూడా అంటారు.

అభిషేకమంటే అమిత ఇష్టం. రుద్రునికి చేసే అభిషేకాలు ఒకకర్తను నేలపై పడవేసినప్పుడు ఎలా సాగిలపడి ఉంటుందో భగ ఎన్నో రకాలుగా ఉంటాయి. వాటన్నింటిలోకి అత్యంత వంతుడి ముందు భక్తుడు కూడా దండములాగా ప్రణామము చేయ ప్రాముఖ్యం కలిగింది మహాన్యాసపూర్వక అభిషేకం. దమేదండప్రణామము.

సదాశివుణ్ణి అర్చించాలంటే భక్తుడు మండుగా ఆయన ఈ సాష్టాంగనమస్కారముల వెనుకవంటో అంతర్ధార్థం ఉన్నది. అంశగా మారాలి. అప్పుడే ఆయనను పూజించేందుకు మానవుని శరీరములోని ఎనిమిది అవయవములను అర్హత కలుగుతుంది. అలాంటి అర్హత కేవలం (భాగములను) నేలకు తాకే విధముగా ప్రణామము మహాన్యాసం వల్ల మాత్రమే కలుగుతుంది. (నమస్కారము) చేయటమే “సాష్టాంగనమస్కారము”.

బోధాయనమహర్షి వ్యవస్థచేసిన మహాన్యాసప్రక్రియ ఆ ఎనిమిది అంగములు ఇవి - (1) ఉదరము (రోమ్ము), (2) అంతయువై కమంత్రములను తంత్రాగమవిధానమున వినియోగ శిరము (తల), (3) చక్కువు (కళ్ళు), (4) మనస్సు, (5) గపరచుచు శివపరమాత్ముని ఉపాసించుటకు తెలుపు ప్రక్రియల వచస్సు (మాట, నోరు), (6) పాదములు, (7) చేతులు, (8) లో ప్రథమమైనది. చెవులు. ఆయా ఇంద్రియములతో నమస్కారమనగా, సాష్టాంగనమస్కారములు మహాన్యాసపారాయణపంచమన్యా ఆయా ఇంద్రియములతో చేయు సకలవ్యాపారములను సములయిన వెంటనే చేయవలసిన కృత్యము. (అన్ని పనులును) ఆరాధ్యదేవతను ఉద్దేశించి,

ఆదేవతను ప్రీతి నొందించుటకే వినియోగించుట అని అర్థము. బోధాయనమహర్షి వేదసంహితములనుండి గ్రహించబడినవి నిమిది మంత్రములను పఠించుచు, ప్రతి మంత్రము తరువాత సాష్టాంగ దండవత్స్వనామము చేయవలెను. మహాన్యాసపారాయణ చేసినవారు, విన్నవారు, ఈ మంత్రములు ఉచ్చరించునపుడు సాష్టాంగనమస్కార ప్రక్రియ యందు పాల్గొనవచ్చును. సనాతన ధర్మమునందు పంచాంగ, సాష్టాంగమరియు ప్రదక్షిణనమస్కారములు ముఖ్యమైనవి. స్త్రీలు పంచాంగనమస్కారము, పురుషులు సాష్టాంగనమస్కారము చేయవలెనని సంప్రదాయము మరియు విధి. సాష్టాంగనమస్కారము శరణాగతికి చిహ్నము. ఇది మనలోని అహంకారమును తొలగించి, క్రమముగ వినయరూపమును దాల్చుటకు లోకపెంచుటకు దోహదపడును. ఏకాగ్రచిత్తంతో భగవదారాధనకు వీలుకలుగుతుంది. దీనిద్వారా శాశ్వత దైవత్వ మార్గము సుగమమగును. పంచభూతాత్మకమైన మానవశరీరము తనలోని పంచతత్త్వములచేత పరమేశ్వరుని ఆరాధించుటయే ఈ సాష్టాంగనమస్కారముల యొక్క ప్రాముఖ్యత. ఈ వ్యాసమునందు సాష్టాంగనమస్కారవేదమంత్రములు, అవి ఏవేదభాగములనుండి సంగ్రహింపబడినవి మరియు మంత్రభావము వివరించబడినవి.

|| సాష్టాంగనమస్కారమంత్రములు - వేదవిచారణ ||

సాష్టాంగనమస్కారమంత్రములు వేదములలో విస్తారముగా ప్రశంసించబడినవి. ఈ ఎనిమిది నమస్కారమంత్రములు తైత్తిరీయ యజుర్వేదీయ సంహిత యందు పేర్కొనబడినవి మరియు ఖ్యాతిగాంచబడినవి. ఈ ఎనిమిది మంత్రములలో తృతీయ మరియు సప్తమ మంత్రములు మినహా, మిగిలిన ఆరు మంత్రములు ఋగ్వేద సంహిత యందు పేర్కొనబడినవి. తైత్తిరీయ యజుర్వేదీయ సంహిత యందు పేర్కొనబడిన ఈ ఎనిమిది మంత్రములలో మొదటి ఐదు మంత్రములను చతుర్థ కాండము నుండి (నమకం - చమకం పేర్కొనబడిన కాండము), షష్టమ మరియు సప్తమ మంత్రములను ప్రథమ కాండము నుండి, అష్టమ మంత్రమును ద్వితీయ కాండము నుండి, బోధాయనులవారు మహాన్యాస నిర్వాణములో సంగ్రహపఠించిరి.

ఈ మంత్రములు కొన్ని శుక్ల యజుర్వేదీయ సంహితా, అథర్వవేద సంహితా, శతపథ బ్రాహ్మణము, తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము మరియు తైత్తిరీయ ఆరణ్యకమునందు పేర్కొనబడినవి. ఈ వివరములన్నియు ఆ యా మంత్రముల వద్ద తెలిసికొనవచ్చును.

|| సాష్టాంగనమస్కారమంత్రాః ||

ప్రథమమంత్రము

హిరణ్యగర్భస్సమ'వర్తతాఽగ్రే' భూతస్య' జాతఃపతిరేక'
ఆసీత్|సదా'ధారప్పృథివీంద్యాముతేమాంకస్మై' దేవాయ'

హవిషా' విధేమ|| - ఉమామహేశ్వరాభ్యాంనమః-

ఉరసానమః

[ఋగ్వేదసంహితా 10-121-1; తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా 4-1-8; 4-2-8; శుక్లయజుర్వేదీయసంహితా 13-4; 23-1; 25-1; తైత్తిరీయఆరణ్యకము 10 ప్ర. 1 అను.]

భావము: సకలవ్రాణీసమూహాస్పృష్టికిని ఆదియందే బ్రహ్మాండము

అనుగర్భమునందు శిశువు అనదగు బ్రహ్మనామకుడగు ఆది ప్రజా

పతి ఉండెను.

అతడు పుట్టుకతోనే సకల విశ్వమునకును తానే ఏకైకాధిపతి అ

య్యెను.

అతడే ఈ భూలోకమును ఆద్యులోకమును అంతరిక్షలోకమును

కూడ తన శక్తితో ధరించెను.

అట్టి ఏకైకమహాత్త్వమును ఉద్దేశించి హవిస్సులతో యజనము

చేయుదుము.

ద్వితీయమంత్రము

యః ప్రా'ణతోని'మిషతోమ'హిత్యైక ఇద్రాజాజగ'తో బభూవ'

|య ఈశో' అస్య ద్విపదశ్చతు'ష్పదః కస్తై' దేవాయ' హవిషా'

విధేమ|| - ఉమామహేశ్వరాభ్యాంనమః- శిరసానమః

[ఋగ్వేదసంహితా 10-121-3; తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా 4-1-8; శుక్లయజుర్వేదీయసంహితా 23-3; 25-11; అథర్వవేదసంహితా 4-2-2; తైత్తిరీయఆరణ్యకము 10 ప్ర. 1 అను.]

భావము: ఏపరమేశ్వరుడు ఈ విశ్వమునందు శ్వాసించునది

యు,

రెప్పపాటుకలదియు అగు సకలవ్రాణీసమూహమునకును తన

మహిమతో తానొక్కడే రాజుగా నున్నాడో,

ఈ కనబడుతున్న రెండుకాళ్ళు,

నాలుగుకాళ్ళ ప్రాణుల సమూహమునకును అధిపతియో,

అటువంటి ఏకైకతత్వము అగు ప్రజాపతిని ఉద్దేశించి హవిర్బ్రవ్య

ముతో యజ్ఞరూపుని గా ఆరాధనమును ఆచరించెదము.

తృతీయమంత్రము

బ్రహ్మ' జజ్ఞానంప్ర'థమంపురస్తాద్విసీ'మతస్సురుచో'

వేన ఆ'వః|సబుద్ధియా'

ఉపమాఅ'స్య విష్టాస్స తశ్చయోనిమస'తశ్చవివః' ||-

ఉమామహేశ్వరాభ్యాంనమః- దృష్ట్యానమః

[తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా 4-2-8; శుక్లయజుర్వేదీయసంహితా 13-3; అథర్వవేదసంహితా 4-1-1; 5-6-1]

భావము: సర్వజగత్స్పృష్టికిని ముందే ఆవిర్భవించియున్న దియు,

స్వయంప్రకాశమును అగురుక్త (ప్రకాశమానరూపముకల)

తత్త్వమగు అగ్ని (రూపపరతత్త్వము)

అత్యంతబృహత్పరిమాణముకలది.

దానిని దృశ్యతత్త్వములలో సూర్యునితో పోల్చి భావనచేయవచ్చును.

ప్రకాశమానుడగు సూర్యుడు ప్రతియొకదిగ్గింతమునందును

దానిచివరి అవధివరకును తన శోభనకాంతులను ప్రసరింప,

వ్యాపింప చేయుచుండును.

ప్రతియొకపదార్థమును తన ప్రకాశముతో కప్పివేయుచుండును.
అతడు స్థూల ప్రపంచమందలి సర్వమునకు ఆశ్రయముగా వృథివి
యందు ఉండు ప్రతియొక ద్రవ్యమును,
ఆద్రవ్యము రూపము కలది అయినను కాకున్నను,
స్పృష్టముగా కనబడునట్లు చేయుచుండును.
సర్వజగత్కాలమును స్వయం ప్రకాశమును అగురుక్తనామకబృ
హత్తత్వము కూడా ఇట్టిదే అని ఎరుగవలయును.

చతుర్థమంత్రము

మహీద్యౌః పృథివీచ'

న ఇమం యజ్ఞం మిమిక్షతామ్ | పిపృతాం నో భరీ' మభిః ||-

ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః - మనసా నమః

[ఋగ్వేదసంహితా 1-22-13; తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా
3-3-10; 4-2-9; శుక్లయజుర్వేదీయసంహితా 8-32; 13-32]

భావము: పూజ్యములగు భూలోకద్యులోకములు మా ఈయజ్ఞ

మును నిర్వర్తించుగాక!

మమ్ములను మా వివిధములగు అభిష్టకామిత ఫలములతో సింపు

దురుగాక.

పంచమమంత్రము

ఉప' స్వాసయ పృథివీముతద్యాంపు' రుత్రాతే'

మనుతాం విష్ణితంజగ' త్ | సదు' స్థుభే సజాలిన్దే' ఇదే వైర్దూరాద్ధవీ'

యో అప' సేధశత్రూన్' ||- ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః -

వచసా నమః

[ఋగ్వేదసంహితా 6-47-29; తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా
4-6-6; శుక్లయజుర్వేదీయసంహితా 29-55; అథర్వవేదసంహితా
6-126-1]

భావము: ఓదుండు భివాద్యమా!

భూలోకద్యులోకములకు నీ ధ్వనితో శాంతిని కలిగించుమా!

ఈలోకములందలి వివిధములగు స్థిరచర ప్రాణులన్నియు నీ బ

హువిధధ్వనిని విని అవగతమునుగా చేసికొనుగాక!

ఇట్టి గొప్పదానవును ఇంద్రునితో ఇతరదేవతలతో సమానానుభ

వము కలదానవును అగునీవు,

మా శత్రువులను సాధారణములగు అన్ని దూరములకంటెను మి

క్కిలి దూరముగా తొలగించుమా!

షష్ఠమమంత్రము

అగ్నేనయ' సుపథా' రాయే అస్మాన్

విశ్వా' నిదేవవయునా' నివిద్వాన్ | యుయోధ్య' స్తజ్జ' పఠరాణ

మేనో భూయి' వ్యాంతేనమ' ఉక్తిం విధేమ ||-

ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః - పద్భ్యాం నమః

[ఋగ్వేదసంహితా 1-189-1; తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా
1-1-14; 1-4-43; శుక్లయజుర్వేదీయసంహితా 3-36; 7-43;
40-16; తైత్తిరీయబ్రాహ్మణము 2-8-2; శతపథబ్రాహ్మణము 14-8-
3; తైత్తిరీయఆరణ్యకము 1-8-8]

భావము: స్వయం ప్రకాశతత్వము గులగ్నీ!

సకలమార్గములను ఎరిగిన నీవు మమ్ములను ధనప్రాప్తికై ఉపయో

గించు మార్గములన్నిటిలో ఉత్తమము గుమార్గమున నేనడుపుమా

!

వక్రములగుసకలపాపములనుమానుండిదూరముచేయుమా!
నిన్ను ఉద్దేశించిమేముచాలవిశిష్టములగునమస్కారమునుపు
నఃపునఃచేయుచున్నాము.

సప్తమమంత్రము

యాతే' అగ్నేరుద్రి'యాతనూస్తయా'

నఃపాహితస్యా''స్తేస్యాహోయాతే'

అగ్నేఽయాశయార'జాశయాహ'రాశయాతనూర్వర్

షి'వ్యోగవ్యారేవ్యోఽగ్రంవచోఅపా'వభీంత్వేషంవచోఅపా'వభీగ్

స్యాహో''||—ఉమామహేశ్వరాభ్యాంనమః—కరాభ్యాంనమః

[తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా 1-2-11; చూ.శు. సంహితా
58]

భావము:ఓఅగ్నే!
నీక్రూరమగుశరీరముతో,
రూపముతోమమ్ములనుహింసింపకుము.

దీనితోమమ్మురక్షించుము.

నీఆరూపమునకుహవిస్సునుఅర్పించుచున్నాము.

దానినిచక్కగాపఠతమునుగాచేసికొనిఆనందించిమమ్ములను

అనుగ్రహించవలసినది. నీఅయో (ఇనుముచే) నిర్మిత-

రజతనిర్మిత-హిరణ్యనిర్మిత-శరీరములుచాలప్రాచీనములును,

చాలగంభీరములునుఅయియున్నవి.

వానితోనీవుమాశత్రువులుమావిషయమునఉపయోగించుకూ

రవచనమును, అప్రియవచనమునునశింపచేయుము.

అట్టినీకుఇదిగోహవిస్సునుఅర్పించుచున్నాను.

అదిచక్కగాపఠతముగుగాక!

అష్టమమంత్రము

ఇమంయ'మప్రస్తరమాహిసీదాజ్ఞీ'రోభఃపితృభి'

స్సంవిదానః|ఆత్వామస్త్రాః''

కవిశస్తావ'హన్వేనారా'జన్వవిషా'

మాదయస్య||—

ఉమామహేశ్వరాభ్యాంనమః—కరాభ్యాంనమః

[ఋగ్వేదసంహితా 10-14-4; తైత్తిరీయయజుర్వేదీయసంహితా

2-6-12; అథర్వేదసంహితా 18-1-60]

భావము:యమా!

అంగీరులనబడుపితరులతోకలిసిపితృత్వమునందిఉండువాడా!

మేముమిగులవిస్తరించినఈయజ్ఞస్థానమునుఉద్దేశించివచ్చి

కూర్చుండుము.

అందుచేతఇచటపండితులగుఋత్విజులచేపలింపబడుమంత్ర

విశేషములునిన్నుఆవహించుగాక. రాజా! అగ్నే!

నేనుఇచ్చుఈహవిస్సులతోనీవుఆనందించుచుమమ్ములనుకూ

డఆనందపరచుమా.

ఇతిసాష్టాంగనమస్కారః

శ్లో||సాష్టాంగంప్రణమేచ్ఛంభుం—భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితః||

ఉరసాశిరసాద్యవ్యాయా—మనసావచసాతథా|

పద్భ్యాంకరాభ్యాంకరాభ్యాం - ప్రణామోఽష్టాంగఉచ్యతే||

భావము:సాధకుడుభక్తిశ్రద్ధాసమన్వితుడగుచుదేవతాసార్వభౌ

ముడగురుద్రభగవానునికీసాష్టాంగముగాఉదరముతో

శిరముతో - దృష్టితో - మనస్సుతో - మాటతో - పాదములతో ధాయనమహర్షివ్యవస్థచేసినమహాన్యాసమునందుప్రసిద్ధిగాం

- కరములతో - కర్ణములతో— చినది.

ఇట్లుప్రణామమునుఎనిమిదిఅవయవములతోచేయవలెననిబో